

[Ebba Strange]

Jeg troede, det var udlændingeloven, men jeg kan forstå, at det er spørgsmålet om muslimske flygtninge. Det er jo noget ganske andet, og det havde jeg ærlig talt ikke forberedt mig på, så jeg vil holde mig til udlændingeloven, for det er det, jeg har forberedt mig på.

Men jeg vil lige sige til de påstande, der er kommet fra Fremskridtspartiets side, at der kan laves mange interessante gallupundersøgelser og spørgsmål til den danske befolkning, og svarene er ofte meget afhængige af, hvilke spørgsmål der stilles. Jeg står så her med en undersøgelse fra Politiken fra den 22. marts 1988, der viser, at 51 pct. af den danske befolkning siger, at de gerne vil modtage tyrkere, 50 pct. siger, de gerne vil modtage pakistanere, 48 pct. siger, de gerne vil modtage iranere, og 47 pct. siger, de gerne vil modtage palæstinensere. Og alle tallene for dem, der siger, de nødig vil modtage dem, er væsentligt lavere, alle sammen under 40 pct.

Jeg skal også gøre fru Pia Kjærsgaard opmærksom på, at Socialistisk Folkeparti gennem de senere mange år har fået væsentlig flere stemmer ved valgene end Fremskridtspartiet, til trods for at vi heller ikke lægger skjul på vores indvandringspolitik. Så når man påberåber sig, at Fremskridtspartiet har den store opbakning i befolkningen, er det dog en sandhed med modifikationer.

Og så skal jeg vende mig til justitsministerens svar. Det var jo interessant i sin sidste del, og det var derfor, jeg tog en kort bemærkning til hr. Ole Espersen, for vi ved jo godt, at der både i Det Konservative Folkeparti og i Venstre er et ønske om at stramme familiesammenføringsreglerne. Det har vi hørt før, og vi har kunnet læse det i de programmer, der er kommet fra de to partier.

Jeg synes, hr. Ole Espersen gav vage svar på, hvorvidt Socialdemokratiet vil være med eller ej. Derfor glæder jeg mig nu til at høre, hvad fru Kirsten Lee siger til det, for når det i sin tid ikke lykkedes at gennemføre stramning af familiesammenføringsreglerne, så skyldtes det efter min bedste erindring, at Socialdemokraterne alligevel, da det kom til stykket, ikke ville være med, og at De Radikale under ingen omstændigheder ville være med.

Det håber jeg stadig væk er tilfældet, fordi jeg synes, det er så uklart, hvad det er, man vil med familiesammenføringsreglerne. Og jeg hå-

ber i hvert fald, hvis man overhovedet vil røre ved dem, at man så skynder sig at sige: Dette gælder for alle mennesker i Danmark, så der bliver den samme hindring for vore døtre og vore sønner for at tage ud og hente ægtefæller i udlandet.

Jeg vil sige til den bemærkning, hr. Knud Lind kom med, at jeg er lykkelig over, at vore forfædre heldigvis har tilladt indvandring af både den ene og den anden slags mennesker. Ellers ville det dog være nogle kedelige navne og nogle kedelige udseender, vi rendte rundt med alle sammen. Jeg synes, det er så dejligt, at vi ser lidt forskellige ud, har lidt forskellige forfædre og derved forskellig historisk baggrund. Det gør det til et spændende samfund.

Og så længe man pr. 1. januar 1990 kan konstatere, at 2,9 pct. af indbyggerne i Danmark er udlændinge og heraf er cirka halvdelen fra Den Tredje Verden, så må Fremskridtspartiet have utrolig lidt identitetsfølelse, utrolig lidt tillid til den danske kultur, siden de prøver at piske den frygt op, der heldigvis ikke deles af den danske befolkning.

Tilbage til det med familiesammenføringsreglerne. Jeg er selvfølgelig interesseret i, hvad man vil. Jeg kan nemlig ikke få sammenhæng i De Konservatives og Venstres politik på dette område. Der er ikke ret mange partier herinde, der mere taler om beskyttelse af familien, og hvor vigtigt det er med familiesammenhold, og hvor vigtigt det er, at vi fører en politik, der gavner familierne. Skal det virkelig forstås sådan, at det kun er de familier, der består af vaskeægte danskere, der er værd at holde på og beskytte og tage hånd om, at familier, hvor én eller begge ægtefæller stammer fra andre kulturer, er det ikke vigtigt at tage hånd om?

Netop på det familiemæssige område kan jeg lade mig inspirere af den måde, man opfatter familiesammenholdet på i nogle af de fremmede kulturer, som vi har haft lejlighed til at stifte bekendtskab med igennem de senere år, dels fordi de er kommet her, og dels fordi vi har haft lejlighed til at rejse mere, end vi har gjort tidligere.

Jeg ved godt, at SF ikke bliver inviteret, for vi er ikke mere en del af udlændingelovsflertallet, men det skal så siges helt tydeligt, at vi ikke deltager i den stramning. Selvfølgelig deltager vi i at gøre op med misbrug, det gør vi altid, når det drejer sig om lovgivning i Danmark. Det er den ene ting.